

सराद्वर्गोक्तोहितं न पार्वणम्” इति धर्मनिवन्धवाक्यात् । “माता चैव तथा भ्राता भार्या एव स्वत्था स्तुषा । एषां मृतौ चरेच्छाहमन्यस्य न उनः पितुः” इति अगुवचनं सिद्धिनमरणेऽपि पितर्मतावन्यस्य सपिण्डनं न कार्यमेषाचेव कार्यमित्येतत्परमिति निःसि । “पितर्मुपरते शुलोमातुः आज्ञाचित्वते । मातर्यपि च वृत्तायां पिण्डाज्ञाहते सकाम्” माध्य ० हह० वचनन्तु वार्षिकत्राज्ञपरम्भातुः कृते इत्याकर्षः मातरं पितरं च विना अन्यस्याज्ञात् वार्षिकत्राज्ञात् समां व्याध निवर्तते इत्यर्थः । “अन्यत्राङ्गं पराज्ञञ्च गम्भमाल्यञ्च सैन्यनम् । वर्जयेद्युरुपाते तु यावत् पूर्णो न वत्सरः” देवतवचने अन्यपदं अगुवचनोक्तवातादिभिन्नपरम् । अन्नपदञ्च स्तिवाज्ञपरं “भिश्चोऽख्यो भक्तसम्बोऽन्नमित्यकरोत्तोः” “स्तिवाज्ञमन्नहृदाहृतम्” इत्युक्ते च न तु परस्तमिकामान्नातपरम् अन्नशब्देन रूप्या परिभाषया च सिद्धाज्ञस्यैव अटिल्युपस्थापकत्वात् आगाम्यस्य लक्ष्यार्थतया विलम्बेनोपस्थितेऽन् । एवमेवाचारः “विशेषतः शिवायूजां प्रतीतपिण्डको नरः । यावत् वत्सरपर्यन्तं भनसाऽपि न चिन्तयेत्” कालिकायुः । वार्षिकदग्धोपज्ञाविषयं निवृप्तजायाः कर्त्तव्यात्याः दशाहृष्टध्येऽपि प्राशुक्तोः । “इत्योरेव महायुवर्वदमेकमशौचकम् । नान्येषामधिकाशौचं स्वजातिविहितात् किंतेति” आज्ञकौ ० इतजात्म० वचनं तु युरुषविषयम् । स्त्रीणां भर्तुमहायुरुतायाः सर्वसम्भवेन तन्मरणे अधिकाशौचस्त्रोचितवात् अतएव “महायुरुविष्णिषु इत्यादिना सामान्यतो बङ्गवचनउपात्तम्” “गयाआज्ञं रूतानां तु पूर्णे त्वं दे प्रशस्ते” हेमा० भवि० यु० । तीर्थ-आज्ञं गयाआज्ञम् आज्ञमन्यच्च पैटकम् । अवद्मध्ये न कुर्वीत महायुरुविष्णिषु त्रिस्य० गह० यु० । इदं वृद्धिर्षसपिण्डनाभावे । उद्धौ सपिण्डनापक्षे तु वर्षमध्येऽपि दर्शदिक्तं कार्यमेव “पितुः सपिण्डनं क्वात् कुर्यान्नासात्मासिकम्” इत्योगप० वचनात् “सपिण्डोकरणाद्वृद्धिः” नरः पार्वणभुग्भवेत्” मातस्यात् “ततः प्रभृति वै प्रेतः पिण्डसामान्यसम्मुते । विन्दते पिण्डोकं च ततः आज्ञं प्रवर्तते” इति हारीतवचनाचेति शूलपाणिः । “उद्धाहस्योपनयनं प्रथमेऽवदे सहीपते । । कृते सपिण्डनेऽप्यूर्ध्वमन्युं चोद्धरणं त्यजेत् । तथापि कर्त्तुमिच्छनि त्रीणि चैतानि वै सुताः । मासिकाव्यवशिष्टानि चापक्षण्य चरेत् उनः” ब्रह्मा वै० यु० । अतेऽ

बोध्यं उद्भिं विना कुलधर्मैकयुतत्वादिवशतः वर्षमध्ये सपिण्डनापकर्त्तव्यं पिण्डत्वप्राप्निर्वर्णन्तर्व “कृते सपिण्डोकरणे नरः संवत्सरात् परम् । प्रेतदेहं परित्यज्य भोगदेहं प्रपद्यते” विष्णु ध० उक्तोः “अर्वाक् संवत्-साद्यस्य सपिण्डोकरणं भवेत् । प्रेतत्वमपि तस्यापि विज्ञेयं वत्सरं व्यप्तं” इत्यग्निषु ० उक्तोऽन्तः तेन एतद्विषये महायुह्यां प्रेतत्वसत्त्वे न विवाहोपनयनादौ दैवपैत्रेषु च नाधिकारः उद्भिन्निते सपिण्डने संवत्सरमपाप्न्यापि प्रेतत्वविसुक्तिस्तेन सर्वत्वाधिकारः । “अर्वाक् संवत्सराहृदौ पूर्णे संवत्सरेऽपिवा । ये सपिण्डोकताः प्रेता न तेषां च पृथक्क्रिया” शाता० वाक्ये पूर्णवत्सरस्येव वृद्धारम्भकालस्यापि प्रेतत्वविसोचनहेतुविक्तोः तथात्मम् । यतः सपिण्डोकता अतो न प्रेताः प्रेतपदप्रतिपाद्या विषुक्तं प्रेतभावा इत्यर्थः । तत्र विशेषः “अस्यक्षेपं गयाआज्ञं आज्ञं चापरपाचिकम् । प्रथमेऽवदेऽपि कुर्वीत वदि खाज्ञकिमान् रुतः” मदनपारिजातात्तत्वचनम् । “भक्तिमान् भक्त्याख्य-आज्ञकारोति मदनपारिजातादयः । “भक्तिआज्ञं त्रिविष्णुलोकेतौ उक्तम् तत्र गयाआज्ञादिपद्मतौ अस्ताभिर्दर्शितं तत-एवावगस्यम् । एवं ज्ञाताशौचसपि कर्म विशेषानहेतुत्वप्रयोजकम् । विवरणं ज्ञाताशौचशब्दे” यहसेऽशौचं यहसेऽशब्दे वस्त्वते । रजस्ताशौचन्तु अशुद्धिशब्दे उक्तप्रायम् । “अपाठदाद्यशौचाद्यर्थादिविष्णुं प्रजायते । तदशौचे व्यतीते तु तेषां आज्ञं विधीयते” तिथिं० त० रुद्धिः ।

अशौचसङ्कर अशौचयोः सङ्करः । जननमरणाशौचयोर्भव्ये एनजननामरणाशौचयोः पातेन जनिते अशौचविशेषे । तत्कालभेदो यथा जननाशौचसम्बद्धे जननाशौचान्तरपाते पूर्वाशौचकालेन शुद्धिः । पूर्णाशौचान्यदिने पूर्णाशौचान्तरपाते अन्निमदिनोक्तरदिनद्वयेन शुद्धिः । अन्निमदिवसोक्तरप्रभाते स्त्र्योदयात् पूर्वीं तत्पाते स्त्र्योदयावधिदिनवयेण शुद्धिः । एवं मरणाशौचेऽपि । वर्द्धितदिनद्वयत्वाभग्रन्तरे अशौचान्तरपाते पूर्वीशौच शुद्धिः । अशौचवित्यान्तव्यमेकदेव । तद्वितीयदिनकालं तत्परदिने । अत्र दशमदिनतत्प्रभातयोः पिण्डमात्रम् भरणे तु न दिनद्वयत्वाच्चुद्धिः किन्तु स्वावधेव सम्पूर्णाशौचमिति । ज्ञातिजननाशौचसम्बद्धे स्वपुत्रजनने पूर्वाद्वृद्धिर्षेण, पराद्वृद्धिर्षेण शुद्धिः । एवं ज्ञातिजननाशौचसम्बद्धे पिण्डमात्रम् भरणे पूर्वाद्वृद्धिर्षेण, पराद्वृद्धिर्षेण, पराद्वृद्धिर्षेण, पराद्वृद्धिर्षेण, कालेन शुद्धिः । स्वपुत्रजननाशौचान्तिमदिनतत्प्रभातयोर्ज्ञाति-